

grundskyldpromille, heri indbefattet ekstraordinær grundskyldpromille i henhold til lov nr. 377 af 27. december 1958. For de øvrige kommuner gælder ifølge § 3, stk. 1, og § 4, stk. 4, at den ikke kan fastsættes højere end 40 eller lavere end 10, dog gælder ifølge § 34 en særlig *overgangsregel*, hvorefter grundskyldpromillen for skatteåret 1961-62 ikke behøver at nedsættes med mere end 10 i forhold til den for skatteåret 1960-61 gældende promille; fra og med skatteåret 1962-63 skal promillen derefter nedsættes med mindst 2 årlig, indtil den er højst 40. I de tilfælde, hvor den beregnede grundskyldpromille for 1961-62 viser sig at blive mindre end 10, gælder der ingen særlige overgangsregler, og promillen må derfor forhøjes til 10, og de beregnede udskrivningsbeløb reguleres som foran anført.

7. Bestemmelserne om *fritagelse for grundskyld* i lovens §§ 7-9 adskiller sig noget fra de tilsvarende bestemmelser i 1933-lovens §§ 16-18, men ændringerne er hovedsagelig af redaktionel karakter. Det skal dog bemærkes, at den hidtidige fritagelse af de staten og andre kommuner tilhørende arealer, der henligger ubenyttede, ikke er opretholdt.

8. Ifølge lovens § 24 kan kommunalbestyrelsen i en sognekommune bestemme, at der af landbrugsejendomme skal svares en *tillægsgrundskyld* på indtil 10 promille, dersom ejendommens ejer eller — såfremt ejendommen er bortforpagtet — forpagteren ikke fra skatteårets begyndelse er pligtig at svare skat i henhold til lov vedrørende personlig skat til kommunen til den kommune eller en af de kommuner, hvori ejendommen er beliggende. Ejes ejendommen af flere, svares tillægsgrundskyld kun, dersom ingen af ejerne er pligtig at svare skat som foran nævnt.

9. Ifølge lovens § 23, stk. 1, skal der som hidtil af kommunerne i henhold til vedtægter stadfæstet af indenrigsministeriet kunne opkræves *dækningsafgift* af offentlige ejendomme, som er fritaget for at svare kommunal grundskyld og ejendoms-skyld, men bestemmelserne herom er undergået mindre ændringer.

Endvidere er der som noget nyt ved lovens § 23, stk. 2-4, indført adgang for alle kommuner — bortset fra amtskommunerne — til at opkræve en dækningsafgift på indtil 5 promille